



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 27. januar 2020. godine
Br. ref.:RK 1506/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI198/19

Podnosilac

Besnik Kavaja

**Ocena ustavnosti Odluke Komisije za Stambena i Imovinska pitanja
[br. HPCC/REC/85/2006] od 11. decembra 2006. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, Predsednik
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzi Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnet od strane Besnika Kavaje iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Odluku Komisije za Stambena i Imovinska pitanja [br. HPCC/REC/85/2006] (u daljem tekstu: KSIP) od 11. decembra 2006. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su prema navodima podnosioca, povređena njegova prava koja su zagarantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], i članom 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 1 Protokola 1, članom 6 [Pravo na pravično suđenje], i članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske Konvencije o zaštiti Ljudskih prava (u daljem tekstu: EKLjP).
4. U isto vreme, podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud) da odredi privremenu meru kojim bi se odlučilo da *“se spreči Kosovska Agencija za upoređivanje i verifikaciju imovine da me udalji iz stana, sve dok se ne reši ovaj zahtev”*.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7 Ustava, na članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 5. novembra 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Sudom.
7. Dana 7. novembra 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana, za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi.
8. Dana 14. novembra 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva.
9. Dana 20. novembra 2019. godine, Sud je obavestio Kosovsku Agenciju za upoređivanje i verifikaciju imovine u vezi sa zahtevom.
10. Dana 16. januara 2020. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Iz priložene dokumentacije predmet spora je stan koji se nalazi u Prištini na adresi Sunčani Breg Ulaz III sprat 2 broj 13 koji je bio u vlasništvu Kosovske Energetske Korporacije – KEK.
12. KEK-u je dodelio ovaj stan na upotrebu svojim radnicima i sama sporna imovina je u različitim vremenskim periodima bila u posedu dvojice radnika KEK-a.
13. Tokom juna 1999. godine, radnik KEK sa inicijalima R. S je, je inicirao postupak pred KSIP-om za utvrđivanje vlasništva i udaljavanje lica koje je uzurpiralo stan. Koji je registrovan u KSIP-u kao zahtev [DS 002009].
14. Istovremeno drugi KEK ov radnik sa inicijalima XH.G. je za istu spornu imovinu takođe podneo zahtev [DS 003164] za utvrđivanje vlasništva pred KSIP.
15. Dana 30. aprila 2005. godine, KSIP je odlukom [HPCC/D/180/2005/A&C] usvojila zahtev kategorije C radnik KEK sa inicijalima R. S i odlučila je da mu se da posed nad spornom imovinom. Sa druge strane, što se tiče zahteva [DS 003164] radnik KEK-a sa inicijalima XH.G komisija je odbila njegov zahtev kategorije A i gde je naglasila da: “ *podnosioci nikada nisu sklopili ugovor o korišćenju ili zakup sa javnim stambenim preduzećem i nikada nisu dobili posed nad stanom*”.
16. Posle ove odluke radnik KEK sa inicijalima R. S je preminu i njega je nasledila njegova supruga udovica D.S.
17. Dana 25. oktobra 2005. godine, M. H. K. brat podnosioca zahteva kao kupac zaključuje Ugovor o kupovini predmetnog stana sa udovicom D. S. kao prodavcem, koji se potvrđuje u Opštinskom sudu u Prištini pod Vr.br. 83388/2005 od 25.10.2005. godine.
18. Dana 18. novembra 2005. godine putem ugovora o poklonu, brat podnosioca zahteva M. H. K. ugovorom o poklonu prenosi spornu nepokretnost u vlasništvo podnosiocu zahteva.
19. U međuvremenu unutar zakonom predviđenog roka od 30 dana, radnik KEK-a sa inicijalima XH.G je podneo žalbu protiv odluke KSIP-a [HPCC/D/180/2005/A&C] od 30. aprila 2005. godine.
20. Dana 11. decembra 2006. godine, KSIP je odlukom [HPCC/REC/85/2006/C] je usvojila zahtev A kategorije [DS 003164] radnik KEK-a sa inicijalima XH.G , i izmenila odluku Komisije [HPCC/D/180/2005/A&C] od 30. aprila 2005. godine.

21. KSIP je u odluci [HPCC/REC/85/2006/C] od 11. decembra 2006. godine, između ostalog, naglasila: *“Komisija je u svojoj odluci HPCC/D/180/2005/A&C od 30. aprila 2005. godine, odlučila da odbije zahtev kategorije A br. DS003164 na osnovu toga što Podnosilac nije uspeo da sklopi ugovor o korišćenju sa Javno Stambenim Preduzećem ("JSP") i da usvoji zahtev kategorije C br. DS002009. Nakon obaveštenja o odluci Komisije, Podnosilac A, kao stranka koja traži, je podneo zahtev za ponovno razmatranje unutar roka od 30 dana. Stranka koja traži tvrdi da je ušao na zatraženu imovinu nakon što je primio odluku o odvajanju od JSP-a. Stranka koja traži takođe tvrdi da je podnela zahtev da sklopi ugovor o korišćenju sa JSP-om, ali je sprečena u tome na osnovu diskriminacije. Kao dodatak, stranka koja traži, tvrdi da je bila u zatvoru tokom 10989. godine zbog političkih razloga i nakon što je pušten iz zatvora on je bio udaljen sa posla. Kao podršku za svoje tvrdnje, stranka koja traži je kao dokaz podnela priznanicu o zakupu, odluku o podeli i protokol o primopredaji ključeva stana od strane JSP-a. Direkcija je obavestila Podnosioca C o zahtevu za ponovno razmatranje, ali on nije uspeo da podnese odgovor. Komisija je pažljivo razmotrila dokaze koji su podneti i zaključila je da je potvrda o zakupu, koja je pozitivno potvrđena od strane Direkcije, pokazuje da je stranka koja traži platila zakup JSP-u za zatraženu imovinu. U ovim okolnostima, u slučajevima kada je Podnosilac A platio zakup a JSP primio novac, Komisija je ranije odlučila da se za Podnosioca A treba smatrati da je ispunio kriterijume da je postojao zahtev za korišćenje između podnosioca i JSP-a (vidi HPCC1D1223/2005/A&A u stavu 7 i HPCC/235/2005 u stavu 10). Samim tim, zahtev iz kategorije A mora biti odobren. U ovim okolnostima Komisija treba da odredi odgovarajuća prava stranaka u vezi sa spornom imovinom u svetlu odgovarajućih odredbi UNMIK Pravilnika 2000/60, i posebno u članovima 3.3 i 4 istog”.*
22. Odluka je postala *res judicata* tokom 2006. godine.

Navodi podnosioca zahteva

23. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je osporenom odlukom došlo po povrede njegovih prava koja su zagarantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 46 [Zaštita imovine] Ustava, kao i članom 1 Protokola 1, članom 6 [Pravo na pravično suđenje], članom 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLjP-a.
24. Podnosilac zahteva tvrdi da je KSIP izbacio iz postupka kako njega tako i stranku R.S, i ovim je došlo do povrede prava na pristup pravdi zbog razloga što, po njegovim navodima, njima nije bilo omogućeno da napadnu odluku KSIP-a, zbog toga što on nije znao da je doneta jedna takva odluka.
25. Između ostalog, podnosilac zahteva navodi da on nikada nije bio obavešten tokom postupka donošenja odluke koju on napada, sve do sada kad je obavešten da je Agencija za Verifikaciju i upoređivanje počela sa postupkom izvršenja odluka.
26. Podnosilac zahteva naglašava da *“ja sam stekao pravo imovine pravnim radom, ugovorima o kupoprodaji kao i putem poklona i održaja, kao savesni*

držalac kao u odredbama Zakona o Osnovnim Imovinsko pravnim odnosima FRJ-a, tako i Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Sa druge strane, ukoliko je lice XH.G bilo diskriminirano, ne bi trebalo, da bi odstranili posledice diskriminacije, ja biti diskriminisan. Gore navedenom licu bi trebalo biti dodeljena puna nadoknada, i da se ne stvaraju sve ove šokantne i diskriminacijske turbulencije protiv mene”.

27. U vezi sa zahtevom za privremenu meru, podnosilac zahteva traži od Suda da se prekine sa izvršenjem odluke KSIP-a [HPCC/REC/85/2006/C] od 11. decembra 2006. godine.
28. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da proglasi protivustavnom odluku KSIP-a [HPCC/REC/85/2006/C] od 11. decembra 2006. godine, zbog “povreda ustavnih garancija”.

Prihvatljivost zahteva

29. Sud će razmotriti da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i predviđene Poslovníkom o radu.
30. S tim u vezi, Sud se poziva na član 113.7 [Jurisdikcija i Ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

31. Što se tiče zahteva podnosioca, Sud treba da oceni da li su ispunjeni uslovi koji su predviđeni u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovníka o Radu, uključujući i kriterijum koji je predviđen u pravilu 39 (3) (d) Poslovníka o Radu, koji propisuje da:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:

(d) kada zahtev nije ratione temporis u skladu sa Ustavom”

32. Kako bi mogao ustanoviti vremenske nadležnosti Suda, od sustinskog značaja je precizno odrediti, u svakom posebnom slučaju, tačno vreme navodnog mešanja. Na taj način, Sud mora uzeti u obzir i činjenice na koje se žali podnosilac zahteva i obim ustavnih prava koja su navodno bila povređena (vidi, *mutatis mutandis*, Evropski sud za ljudska prava, presuda Velikog veća u slučaju *Blečić protiv Hrvatske*, podnesak br. 59532/0, od 8. marta 2006. godine, stav 82).
33. Sud primećuje da se podnosilac zahteva žali protiv odluke KSIP-a [HPCC/REC/85/2006/C] od 11. decembra 2006. godine. Stoga, konačna odluka za podnosioca je od 11. decembra 2006. godine.

34. Dalje podnosilac tvrdi da osporena odluka njemu nije uručena , međutim sud utvrđuje da podnosilac nikad nije bio stranka u postupcima koje pokušava da ospori , stoga nadležni organi nisu ni bili u obavezi da ga obaveštavaju u vezi postupaka u kojima nije učestvovao kao stranka.
35. Na osnovu gore navedenog Sud zaključuje da se navodna povreda prava podnosioca zahteva, koja su zagarantovana Ustavom, desila odlukom koja je postala *res judicata* pre 15. juna 2008. godine, a to je datum kada je Ustav stupio na snagu, i od kog datuma Sud ima vremensku nadležnost.
36. Sud zaključuje da su postupci i odluke vezane za navode podnosioca zahteva vođeni pod drugačijim okolnostima i u vreme kada Sud nije imao vremensku nadležnost, i kao takve nisu *ratione temporis* u skladu sa Ustavom (vidi, na primer, slučaj br. KI47/14 podnosilac zahteva: *Mustaf Zejnullahu*, Rešenje o neprihvatljivosti od 11. avgusta 2014. godine, stav 25, KI54/14, *Hamdi Ademi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 30. juna 2014. godine, stav 21; KI62/19, *Gani Gashi*, Rešenje o neprihvatljivosti, od 13. Novembar 2019. godine, stav 44)
37. Samim tim, u skladu sa pravilom 39 (3) (d) Poslovnika o radu, Sud utvrđuje da se zahtev u vezi sa navodima podnosioca zahteva treba proglasiti neprihvatljivim jer nije *ratione temporis* u skladu sa ustavom.

Ocena zahteva za privremenu merom

38. Sud primećuje da podnosilac zahteva traži od Suda da odredi privremenu meru, tako što će suspendovati odluku KSIP-a [HPCC/REC/85/2006/C] od 11. decembra 2006. godine, sve do konačne odluke od strane Suda.
39. Da bi usvojio privremenu meru, u skladu sa pravilom 57 (5) Poslovnika o Radu, Sud treba da utvrdi da:
- “(5) Ukoliko strana koja zahteva privremene mere, nije predočila neophodno da to pokaže, Sud odbija zahtev za privremenu meru”.*
40. Kao što je već utvrđeno ranije, zahtev podnosioca zahteva nije *ratione temporis* u skladu sa Ustavom, stoga se i zahtev podnosioca zahteva za privremenu meru treba odbiti.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu da članom 113.7 Ustava, i pravila 39 (3) (d) i 57 (5) Poslovnika o radu, dana 16. januara 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBACI zahtev za privremenu meru.
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban
Radomir Laban



Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi
Arta Rama-Hajrizi